

Fredensborg Tidende

Udgivet af: Jan Gundtofte-Bruun
Præstevej 14a, DK-3480 Fredensborg

11. udgave
November 2022

Fredensborg Tidende ophører. Hermed fremsender jeg sidste udgave. I år er det ikke en julehilsen.

Vores trofaste abonnenter vil være klar over, at de seneste år har været omtumlede for vores lille familie. Virkeligheden er desværre værre end vi har publiceret, og vi er nu nået til en situation hvor vi er ved at sætte huset til salg og flytter hvert til sit.

Men de fleste af Jer ved ikke, hvor hårdt vi har kæmpet for at være en harmonisk familie. Efter en lang kamp imod kommunen er vores familie nu desværre faldet helt fra hinanden, kulminerende da kommunen tvangsfjernede vores børn. Det er en grov fejlbehandling af et ubarmhjertigt system, som vi fortsat anfægter så hårdt som vi har mulighed for. I mellemtiden bor pigerne sammen i et opholdssted 130km væk fra alt og alle de kender. Vi må ses hver anden lørdag og de er glade for at se os, men det er hjerteskrærende og smertefuldt at tage afsked igen.

Det har langsomt men sikkert slidt os i stykker, og Mariska kan ikke holde ud at leve sammen med mig længere.

Det er uvist hvordan fremtiden ser ud for os, men det bliver ikke her i huset, ikke i Fredensborg, og ikke som en samlet familie.

*Med beklagelse,
Redaktøren*

To be discontinued. I hereby dispatch the final issue which, this year, is no x-mas greeting.

Our long-term subscribers will be aware that the past few years have been tumultuous for our little family. Unfortunately, the reality is worse than we have publicised and we are now at the stage where we are putting the house up for sale and moving apart.

But most of you don't know how hard we have fought for being a harmonious family. After a long battle against the municipality's social services, our family has now unfortunately fallen completely apart, culminating in the municipality forcibly removing our children. This is a gross mistreatment by a merciless system that we continue to fight as hard as we are able. Meanwhile, the girls live together in a children's home 130km away from everything and everyone they know. We get to meet every 2nd Saturday and they are happy to see us, but it is heartbreaking and painful to say goodbye again.

All of this has slowly but surely torn us asunder, and Mariska can no longer stand living together with me.

What the future will look like is uncertain, but it will not be in this house, not in Fredensborg, and not as one family unit.

*Regretfully,
The Editor*

Arkiv/archive:
jan.g-b.dk/tidende

